

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3883/2022
20.04.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Споменке Зарић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Горан Нинић и Оливер Лукаја, адвокати из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Драгослав Љубичановић, адвокат из ..., ради иселења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 703/18 од 16.01.2019. године, у седници од 20.04.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 703/18 од 16.01.2019. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 14285/2017 од 24.10.2017. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се тужени обавезе да се са свим лицима и стварима исели из стана у ... описаног изреком и преда га тужиоцу у несметани posed. Ставом другим изреке тужилац је обавезан да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 36.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 703/18 од 16.01.2019. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена пресуда тако што је тужени обавезан да се са свим лицима и стварима исели из стана у ... описаног изреком и преда га тужиоцу у несметан posed. Ставом другим изреке преиначено је решење о трошковима поступка из става другог изреке првостепене пресуде тако што је тужени обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 9.375,00 динара.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права из из разлога прописаним чланом 404. важећег Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Београду РЗ 21/21 од 13.01.2022. године не предлаже се Врховном касационом суду одлучивање о ревизији на основу члана 395. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“

125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11) и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 28.03.2011. године, пре ступања на снагу важећег Закона о парничном поступку (01.02.2012. године), па се на ревизијски поступак примењују одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. Будући да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим споровима у којима вредност предмета спора прелази износ од 40.000 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

Будући да вредност предмета спора, која је означена на 1.000.000,00 динара, очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра као ревизијског цензуса из наведене законске одредбе, и да Апелациони суд у Београду није предложио Врховном касационом суду одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа – судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић